

listen, der stadig væk ikke er nået længere end til dinosaurusstadiet. Hvis hr. Albrechtsen husker, hvad vi har været udsat for i denne her folketingsssamling af gode begivenheder, så har regeringen med Socialdemokratiets og Det Radikale Venstres opbakning fremsat et forslag på erhvervslejeområdet, som, da det blev foreslået første gang af Fremskridtspartiet for fem og seks år siden, blev afvist med fnys i Folketingssalen. Nu bliver det en kendsgerning. Så det, hr. Albrechtsen oplever, er kampen mod vejrmøllerne. Udviklingen går imod en liberalisering og væk fra hr. Albrechtsens dinosaurussyn og marxistiske, forældede filosofier. De hører ikke længere hjemme i det moderne samfund.

Derfor har jeg et spørgsmål til hr. Albrechtsen: Mens der er ventelister med folk, der gerne vil bo hos disse kapitalister, disse fæle, private udlejere, hvordan kan det så være, at f.eks. Brabrand Boligforening er nødt til at stoppe tusindkronesedler ned i lommerne på borgerne for overhovedet at få dem til at bo derude? Hvordan kan det være, når folk står i kø for at få lov til bo hos de fæle kapitalister?

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det er ualmindelig svært at give et forslag som det, der ligger på vores bord nu, betegnelser som klassekamp og lignende. Jeg er fuldstændig enig i forslagsstillernes betragtninger om, at dette forslag naturligvis er noget, som vil blive gennemført før eller siden, og det vil under ingen omstændigheder udløse de dramatiske konsekvenser, som modstanderne forsøger at give indtryk af. Der er vel snart sagt ikke et område, hvor der er sket en liberalisering, hvor ikke netop SF og Enhedslisten har været enige om, at lige præcis på det område ville det give fuldstændig kaotiske tilstande, hvis man lavede en liberalisering. Det ville slå benene fuldstændig væk under de dårligst stillede i vort samfund, det ville vende den tunge ende nedad og alle de argumenter, som vi har hørt så mange gange. Den går ikke rigtig længere, og der er ingen tvivl om, at dette forslag vil blive vedtaget i en eller anden form. På et tidspunkt vil vi skulle have en liberalisering på dette område.

Somme tider er der folketingsmedlemmer, der motiverer et forslag eller det modsatte ud fra synspunktet om, at hvis der nu landede én fra Mars og kiggede på, hvordan systemet var indrettet, så ville den marsmand få sig et chok. Sådan ville det også være på det her område.

Det er fuldstændig rigtigt, som hr. John Vinther påpegede, at der er nogle få, der har trukket en lotteriseddel på boligmarkedet og er heldige at bebo nogle meget store lejligheder til en meget lille pris, som er fuldstændig ude af takt med huslejeniveauet, hvis man skulle diskutere et huslejeniveau efter markedsprisen. Og det er altså bl.a. de mennesker, som nogle partier her i Folketinget ønsker at holde hånden over i stedet for at sige, at der selvfølgelig skal være fri prisdannelse også på dette område.

Vi kan slet ikke følge de skeptiske tanker om dette forslag, og det er også derfor, vi helt kan følge forslagsstillerne i tankegangen om, at man, ved den måde, lovgivningen styrer boligmarkedet på i dag, faktisk presser borgere ind i den almenyttige boligsektor. Men vi ved også godt, at der er partier her i Folketinget, der har det som et ideologisk ønske, at størsteparten af den danske befolkning skal bebo delvis offentligt ejede eller offentligt opførte eller offentligt støttede boliger, så man virkelig kan styre boligmarkedet. Vi kan ikke følge den tankegang; vi støtter den ikke.

Derimod vil vi med denne ordførertale gerne markere, at vi støtter det forslag, vi her har til behandling.

Kim Behnke (FP):

Det er jo ikke første gang, vi har den her diskussion, og jeg kan betro Folketinget, at det heller ikke bliver sidste gang. Jeg glæder mig til det tidspunkt, hvor det forslag, der ligger foran os, ikke bærer Fremskridtspartiets initialer, men derimod en boligministers initialer, ikke fordi vi har problemer med at få vores forslag vedtaget, men det viser sig ofte, at i det øjeblik boligministerens initialer står på et forslag, så har det lidt nemmere ved at blive vedtaget her i Folketinget. Jeg skal minde ministeren om, at de besværgelser, som Socialdemokratiet og ministeren personlig tidligere har gjort på erhvervslejeområdet, jo er forstummet nu. Man har erkendt, at i det moderne samfund skal det selvfølgelig være muligt at indgå aftaler mellem ligeværdige parter, og det er det, der kommer til at gælde i erhvervslejelovgivningen.

For os er det kun et spørgsmål om tid, før man indser, at ude på det private boligmarked er der ikke det forældede classesyn, som Enhedslisten gav udtryk for. Moderne mennesker er fuldt på højde med, hvad der foregår, og udlejere er ikke længere nogle fæle kapitalister, der piner pengene ud af folk. Det er også